

27960 REIAL DECRET LLEI 14/1984, de 19 de desembre, pel qual es deroga l'exacció sobre el preu de les gasolines a les Illes Canàries. («BOE» 306, de 22-12-1984.)

La Llei 47/1980, d'1 d'octubre, resultat de la tramitació parlamentària del Reial decret llei 2/1980, d'11 de gener, va establir una exacció reguladora dels preus de les gasolines d'automoció exigible a les Canàries, Ceuta i Melilla, i la va configurar com un tribut estatal de naturalesa parafiscal destinat al finançament de les corporacions locals.

En el seu desplegament, el Reial decret 1752/1980, de 31 de juliol, dictava normes per a la gestió de la dita exacció reguladora de preus i en fixava la quantia absoluta.

L'article 24 de la Llei 44/1981, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat, va disposar que, a partir de 1982, els ajuntaments participessin en el 7 per 100 de la recaptació líquida que l'Estat obtingui, pels conceptes tributaris que no siguin susceptibles de cessió a les comunitats autònomes, substituint aquesta participació a totes les compensacions i participacions existents, excepte la que percebien els municipis miners, en les circumstàncies que expressa.

A l'article 25 es determinava que aquesta participació del 7 per 100 s'havia d'ingressar en el Fons Nacional de Cooperació Municipal, i s'hi consignava, d'acord amb l'article 28 de la Llei 30/1972, de 22 de juliol, sobre règim economicofiscal de les Canàries, que els ajuntaments canaris participessin en el Fons en la proporció que es determini per reglament.

Davant aquests preceptes, tenint en compte el nou règim de participació dels ajuntaments en els ingressos de l'Estat, es va estimar convenient derogar la dita exacció sobre el preu de les gasolines als territoris esmentats de les Canàries, Ceuta i Melilla, cosa que va tenir lloc a través del Reial decret llei 1/1983, de 9 de febrer («Butlletí Oficial de l'Estat» de l'11), si bé en el cas canari i davant el que estableix la disposició addicional tercera de la Constitució, es va requerir la conformitat prèvia del Govern de la Comunitat Autònoma Canària a la supressió que conté la norma.

Posteriorment, tanmateix, el Parlament de les Canàries va interposar un recurs d'inconstitucionalitat amb

data de 7 de maig de 1983, basant-se en el trencament per part de la norma esmentada del text constitucional, en la disposició addicional tercera, i de l'Estatut d'autonomia per a les Canàries, en l'article 45, i entenent de l'exclusiva legitimació del mateix Parlament autònom en relació amb qualsevol projecte de disposició que afecti o modifiqui l'especial règim economicofiscal de l'arxipèlag.

Estimat el recurs pel Tribunal Constitucional amb data 13 de març de 1984, i declarada, per tant, la inconstitucionalitat del Reial decret llei 1/1983, de 9 de febrer, en tot el que es refereix a les Illes Canàries, amb la seva consegüent anul·lació, es fa necessari la promulgació urgent d'una nova disposició a través de la qual es derogui a les Illes l'exacció sobre el preu de les gasolines d'automoció, una vegada observat el tràmit oportú davant el Parlament canari, el qual ha tingut lloc en la sessió que va fer el Ple de la cambra el dia 24 d'octubre de 1984.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 19 de desembre de 1984, i en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

Article únic.—Queda derogada l'exacció reguladora de preus sobre les gasolines d'automoció, que estableix la Llei 47/1980, d'1 d'octubre, en l'àmbit territorial de les Canàries.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i produeix els seus efectes amb abast retroactiu des del dia 11 de febrer de 1983.

Madrid, 19 de desembre de 1984.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ